

ВАКАНЦИЯ

Ваканция без слънчево небе,
без мирис на трева.
Петнадесетгодишен бях
с напръскано от вар лице
и четка в неукрепнала ръка.

Безкраен е варосаният свод.
Минават болки на места.
Под тебе стълбата тежи,
задвижва се карианият под.
Наоколо е бяла тишина.

Навън да си във тези часове –
умората да се разсее.
За юношеската игра
и пясъка на южното море
душата тайно в теб копнее.

Затуй през някой летен ден,
усетил пресен дъх на вар
до сянката на сграда,
неволно тръпка преминава в мен
от първия получен в труд загар.

*

Приседна спокойно.
По пръстите леко вълнение
и право в очите:
"Не си музикант,
но звуците чуваш в хармония,
чувстваш движението

и пееш приятно,
но не е само умението...
Художник не си, защото
правилата не знаеш.
Рисуваш, когато си сам,
хванат от тези магии
и мислите в багри потапяш.”
Преглътна дълбоко,
припламва с поглед
и пак продължава:
”Написал си нещо
и в рима там друго,
което мен ме вълнува,
но как да ти кажа...
Малко от извисеното
към света ще доплува.
А иначе,
работиш прецизно –
завист дори ще събудиш.
От другите искаш доверие,
все нещо у себе си търсиш
и честно
стремиш се към стойности.
Но титлата е притежание
не само на мъжката амбиция –
създава повече възможности.”
Е стига – подхванах аз тихо –
не зная какво ще намериш,
но зная какво искаш...
Едно да е –
силно,
ясно
и властно.
А може по-просто –
без да надскачам себе си,
без да ставам поет.
Накратко –
да бъда до тебе човек.

^ * ^

При залез,
в обратна посока,
небето е пусто,

контурът неясен
и нещо сивее.
За малко
просветва простора
и тъжно напомня,
че мигове само преди
денят е дарявал земята...

Не искам последни лъчи
случайно
да напомнят за мен.

Затова
погледнете Ви моля
как залеза виждам
с набраздено лице
към огъня – жар,
дори без печал;
светлината насреща
как гали душата –
без проявени петна,
макар че в живота
на злото
не съм премълчал.
Загрижен за дните
с виолетов отблясък,
днес ще призная,
че малко, по малко,
за дом, за другар,
къде от сърце,
къде по-скромно,
всичко от мене
докрай съм раздал.

^ * ^

Недейте тръгва.
Дойдох със кротка власт
и някакво предчувствие.
Повярвайте...
Днес искам
ласка във очите,
хармония от думите да чувам
и нека да забравим

будното ми тяло.
От миналото ни ще вземем
света на нашето прозрение,
неказаните истини.

Но днес !?
Днес трябва да живеем –
надеждата на утрото
да бъде благодат за вечерта
и чак
нощта да радва.

От ден към ден...
Ще тръгваме, нали ?

^ * ^

Среднощ.
На връщане – сам.
Не виждам.
Не чувам.
Не знам.
Пристяга ме тайно
и тежко е там,
където на тласъци
сила
и сладост
и страх
бият във клетките
биопечатите
на живота напрегнат,
искащ
и плах.
Къде сте усилия
на седмия ден?
Започват ли,
свършват ли
на връщане с мен?

*

Минавайки, попитах
как е и дали

СЛЕД 27 И ГРАДУШКА

Омайниче при залез ли откъснах
или мънисто скътах от сукман?
В дъжда годините пренасях –
редях ги на житейския таван.

Притворих го и целия потънах
в неизживени сто и седем дни.
Аз нежност от сърце не знаех
след толкова слънца – луни.

^ * ^

Задъхвам се
безмерно да те нося.
Задъхвам се от чувства,
кипящи в съдбовна неизбежност,
от честолюбие
и греховно недоверие...
Каква богата неизвестност !

^ * ^

Неявно позволих
смутен
Абсурдното да ме докосне.

Нескромно е,
но знам абсурда –
най-близките очи
лъчите утрин
вече не засенчват.

След време Хаосът се мярна...
Безчувствено, от слама тяло,
в главата лед,
в сърцето –
всичко насъбрано.

Пак сто и седем дни,
но този път изтърсвах
прилепналост на моята душа,
узрели чувства,
наивност на мъжа.

Забравих, че рисувах
умора натежала,
разграбена душа
и в мигове –
пречистена надежда.

Стихийни чувства
в нощ разрязана надлъж,
или стремеж към другото ниво...
Живеейки в "сегашно време"
моля се "Дано..."

^ * ^

да го усетиш
изцяло
трябва да си
гола
пред разголениа
автор

* * * * *